

عنوان مقاله:

رابطه اعتیاد به فضای مجازی با رضایت زناشویی و نقش واسطه ای شادکامی

محل انتشار:

اولین همایش ملی روان درمانی ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فهیمه صادقی کیان - کارشناس ارشد روان شناسی عمومی، دانشگاه پیام نور، کبودرآهنگ همدان

سعید رمضانی - کارشناس ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد، واحد اندیمشک، خوزستان

خلاصه مقاله:

رضایت زناشویی یکی از موضوعات رایج خانواده ها میباشد. شواهد نشان می دهند که روابط زیاد و بدون مرز در شبکه های مجازی به اعتماد میان زوجها آسیب جدی وارد می کند و اختلافات زناشویی، جدایی و حتی طلاق را موجب میشود هدف از پژوهش حاضر بررسی نقش واسطه ای شادکامی در رابطه اعتیاد به فضای مجازی با رضایت زناشویی در زوجین انجام شد. جامعه آماری شامل تمامی زوجینی که ۳ سال به بالا از زندگی مشترکشان گذشته بود که براساس فراخوان اینترنتی در شبکه های اجتماعی مجازی (واتساپ م تلگرام) به روش نمونه گیری داوطلبانه تعداد ۱۵۰ نفر به عنوان نمونه آماری انتخاب گردید. به منظور جمع آوری دادهها از پرسش نامه رضایت زناشویی انریچ (اولسون و همکاران ۱۹۸۲ و پرسش نامه اعتیاد به اینترنت یانگ (۱۹۹۸)، و پرسش نامه شادکامی اکسفورد مایکل آرگایل (۱۹۸۹)، استفاده شد. جهت تجزیه و تحلیل از آزمون های آماری ضریب همبستگی پیرسون و روش رگرسیون با استفاده از نرم افزار اس پی اس اس استفاده شد. نتایج نشان داد که بین اعتیاد به فضای مجازی و رضایت زناشویی رابطه معناداری وجود دارد. همچنین نتایج تحلیل رگرسیون حاکی از این بود که اعتیاد به فضای مجازی بر رضایت زناشویی تاثیر معناداری دارد. ($P < 0.001$) و شادکامی این رابطه را میانجی گری میکند. بر اساس نتایج پژوهش حاضر، اعتیاد به فضای مجازی با نقش واسطه ای شادکامی می توان مدیریت کرد و منجر به افزایش رضایت زناشویی زوجین شود. بنابراین ضروری است اقدامات لازم جهت افزایش شادکامی و برای کاهش اعتیاد به فضای مجازی و افزایش رضایت زوجین انجام شود.

کلمات کلیدی:

اعتیاد به فضای مجازی، شادکامی، رضایت زناشویی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1358795>

